

พระราชบัญญัติ
ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๓๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๖
เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า แห่ง
ประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธนาคาร” หมายความว่า ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

“ผู้ส่งออก” หมายความว่า ผู้ประกอบการที่อยู่ในประเทศ รวมทั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามที่
คณะกรรมการกำหนดซึ่งทำการส่งออกสินค้าหรือบริการไปจำหน่ายยังต่างประเทศเพื่อให้ได้มาซึ่งผลตอบแทน
เป็นเงินตราหรือทรัพย์สินอื่นใดที่เทียบมูลค่าเป็นเงินตราเข้ามาในราชอาณาจักร และให้หมายความรวมถึงผู้
ให้บริการแก่บุคคลในต่างประเทศ

“ธนาคารของผู้ส่งออก” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์หรือ สถาบันการเงินอื่นที่ให้สินเชื่อ
แก่ผู้ส่งออก หรือดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารสินค้าตามกระบวนการส่งออกให้แก่ผู้ส่งออก

“ผู้ซื้อ” หมายความว่า ผู้นำเข้าที่อยู่ในต่างประเทศซึ่งซื้อสินค้าหรือบริการจากประเทศไทย
หรือสินค้าที่ผลิตในประเทศไทย

“ธนาคารของผู้ซื้อ” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินอื่นหรือองค์กรอื่นใดที่ให้
สินเชื่อแก่ผู้ซื้อหรือดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารสินค้าในกระบวนการส่งเข้าให้แก่ผู้ซื้อ

“ผู้ลงทุน”^๑ หมายความว่า

(๑) ผู้ประกอบกิจการในประเทศที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการส่งออกซึ่งสินค้าหรือบริการจากประเทศ
ไทย กิจการที่ได้มาหรือสนับสนุนการได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศ หรือกิจการที่ลดการสูญเสียเงินตรา
ต่างประเทศ

(๒) ผู้ประกอบกิจการในต่างประเทศ ซึ่งมีผู้ลงทุนหรือร่วมลงทุนดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้มีสัญชาติไทย หรือ

(ข) เป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทยซึ่งมีทุนเกินกึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดย
บุคคลตาม (ก) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (ก) ลงทุนมีมูลค่าเกินกึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น และ
เป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมาย หรือข้อบังคับหรือตามข้อตกลงในการแต่งตั้งกรรมการส่วนใหญ่ของจำนวน
กรรมการทั้งหมด หรือในการออกคะแนนเสียงข้างมากเพื่อกำหนดนโยบายการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น

“ธนาคารของผู้ลงทุน”^๒ หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงิน หรือองค์กรอื่นใดที่
ให้สินเชื่อ ค้ำประกัน หรือให้บริการทางการเงินอื่นที่เกี่ยวกับการลงทุนแก่ผู้ลงทุน

“เงินกองทุน” หมายความว่า ทุนประเดิมตามมาตรา ๙ และเงินที่ได้จากการเพิ่มทุนตาม
มาตรา ๑๐ เงินสำรองและกำไรสุทธิคงเหลือหลังจากการจัดสรรแล้ว ทั้งนี้ เมื่อหักผลขาดทุนที่เกิดขึ้นในทุก
งวดการบัญชีออกแล้ว และเงินสำรองจากการตีราคาทรัพย์สิน

“ตราสารทางการเงิน” หมายความว่า ตั๋วเงิน หุ้นกู้ พันธบัตร และตราสารอื่นตามที่
คณะกรรมการกำหนด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่ง
ประเทศไทย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

“ผู้จัดการ” หมายความว่า ผู้จัดการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้งและเงินทุน

^๑ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ผู้ลงทุน” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^๒ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ธนาคารของผู้ลงทุน” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งธนาคารขึ้นเรียกว่า “ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “ธสน.” และให้เป็นนิติบุคคล

มาตรา ๖ ให้ธนาคารตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และจะตั้งสาขา หรือสำนักงานผู้แทน ณ ที่ใดภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้ แต่การจะตั้งสาขาหรือสำนักงานผู้แทนภายนอกราชอาณาจักร ต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก่อน

มาตรา ๗^๓ ให้ธนาคารมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอันเป็นการส่งเสริมและสนับสนุน การส่งออก การนำเข้า และการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อการพัฒนาประเทศโดยการให้ สิ้นเชื่อ ค้ำประกัน รับประกันความเสี่ยง หรือให้บริการที่จำเป็นอื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ ภายในขอบวัตถุประสงค์ของธนาคารตามมาตรา ๗ ให้ธนาคารมีอำนาจกระทำ กิจการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ ซ้ำ จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจำนำ รับจำนอง แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับ ทรัพย์สิน ทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้

(๒)^๔ ให้สิ้นเชื่อแก่ธนาคารของผู้ส่งออก ผู้ส่งออก ธนาคารของผู้ซื้อ ผู้ซื้อ ธนาคารของผู้ลงทุน หรือผู้ลงทุน

(๓) ให้สิ้นเชื่อเพื่อการนำเข้าสินค้าหรือบริการที่ใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกหรือเพื่อ การพัฒนาประเทศ

(๔)^๕ ให้สิ้นเชื่อหรือบริการทางการเงินในรูปอื่นที่เป็นประเพณีปฏิบัติของธนาคารพาณิชย์ หรือสถาบันการเงินอื่นในด้านธุรกิจการค้าระหว่างประเทศและด้านการลงทุน

(๕)^๖ ค้ำประกันหนี้ในกรณีที่ผู้ส่งออก ผู้ซื้อ หรือผู้ลงทุนได้รับสิ้นเชื่อจากธนาคารของผู้ส่งออก ธนาคารของผู้ซื้อ หรือธนาคารของผู้ลงทุน แล้วแต่กรณี

(๖) รับประกันความเสี่ยงในการได้รับชำระเงินจากผู้ซื้อหรือธนาคารของผู้ซื้อ

(๖/๑)^๗ รับประกันความเสี่ยงในการได้รับชำระเงินจากการขายสินค้าหรือบริการแก่ผู้ ส่งออก

^๓ มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^๔ มาตรา ๘ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^๕ มาตรา ๘ (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^๖ มาตรา ๘ (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

^๗ มาตรา ๘ (๖/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

(๖/๒)^{๕๕} รับประกันความเสี่ยงในการที่ธนาคารของผู้ส่งออกหรือธนาคารของผู้ลงทุนถูกเรียกให้ชำระเงินตามหนังสือค้ำประกัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๗)^{๕๖} รับประกันความเสี่ยงในการลงทุนในต่างประเทศของผู้ลงทุนตาม (๒) ของบทนิยามคำว่า “ผู้ลงทุน” ในมาตรา ๓ เฉพาะความเสี่ยงทางการเมือง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

(๗/๑)^{๕๗} รับประกันความเสี่ยงในการให้สินเชื่อของธนาคารของผู้ลงทุนเฉพาะความเสี่ยงทางการเมือง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

(๘)^{๕๘} เข้าร่วมลงทุนหรือให้สินเชื่อเพื่อการลงทุนในกิจการในต่างประเทศที่จะมีผลเป็นการสนับสนุนการนำเข้าหรือส่งออกซึ่งสินค้าและบริการของประเทศไทย หรือจะมีผลเป็นการส่งเสริมการประกอบกิจการในต่างประเทศของผู้ลงทุน และเข้าร่วมลงทุนในกิจการในประเทศเพื่อสนับสนุนการส่งออกหรือการพัฒนาประเทศ

(๙) ซื้อ ซื้อมาสค้า หรือรับช่วงซื้อมาสค้าตราสารทางการเงิน หรือรับโอนสิทธิเรียกร้องของผู้รับประโยชน์ในตราสารนั้น

(๑๐) รับอวัลต์ตัวเงิน รับรองตัวเงิน หรือสอดเข้าแก้หน้าในตัวเงิน

(๑๑) เรียกเก็บดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียมและค่าบริการอื่น ๆ อันเนื่องมาจากการให้กู้ยืมเงิน ซื้อ ซื้อมาสค้า รับช่วงซื้อมาสค้า การค้ำประกัน และการให้บริการทางการเงินอื่น ๆ

(๑๒) ออกตราสารทางการเงิน

(๑๓) ขาย ขายลด หรือขายช่วงลดตราสารทางการเงิน

(๑๔) กู้ยืมเงินในประเทศหรือต่างประเทศเพื่อธุรกิจของธนาคาร

(๑๕) รับฝากเงินเพื่อประโยชน์ในการดำเนินธุรกิจของธนาคาร หรือเพื่อระดมเงินจากสถาบันการเงินและตลาดการเงิน แต่ไม่รวมถึงการระดมเงินฝากจากประชาชนทั่วไป

(๑๖) ทำธุรกิจเงินตราต่างประเทศของธนาคาร

(๑๗) ใช้เงินคงเหลืออยู่เปล่าของธนาคารในการลงทุนเพื่อนำมาซึ่งรายได้ตามที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

(๑๘) กระทำการอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของธนาคาร

การรับประกันความเสี่ยงตาม (๖) (๖/๑) (๖/๒) (๗) และ (๗/๑) ให้รวมถึงการรับประกันภัยต่อดัวย^{๑๒}

^{๕๕} มาตรา ๘ (๖/๒) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

^{๕๖} มาตรา ๘ (๗) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

^{๕๗} มาตรา ๘ (๗/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

^{๕๘} มาตรา ๘ (๘) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๑๒} มาตรา ๘ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๙ ให้กำหนดทุนประเดิมของธนาคารเป็นจำนวนสองพันห้าร้อยล้านบาท
ประกอบด้วย

(๑) เงินผลกำไรรวมทั้งดอกผลตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการบริหารเงินผลกำไรที่
ได้จากธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากการปรับปรุงระบบการแลกเปลี่ยนเงินตราเพื่อส่งเสริมกิจการที่ก่อให้เกิด
รายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๙

(๒) เงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยจ่ายสมทบจนครบจำนวนทุนประเดิมนั้น
ให้กระทรวงการคลังดำเนินการเพื่อโอนเงินตาม (๑) และให้ธนาคารแห่งประเทศไทยโอนเงิน
ตาม (๒) เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งพันล้านบาทให้แก่ธนาคารภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มี
ผลใช้บังคับ และเงินส่วนที่เหลือให้ธนาคารแห่งประเทศไทยทยอยจ่ายจนครบจำนวนทุนประเดิมตามวรรคหนึ่ง
ภายในสองปีนับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐ การเพิ่มทุนของธนาคารให้กระทำโดยได้รับเงินจากธนาคารแห่งประเทศไทย
หรือได้รับการจัดสรรจากเงินงบประมาณแผ่นดิน หรือจากแหล่งเงินอื่นโดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา ๑๑ เงินที่ใช้หมุนเวียนในการดำเนินกิจการประกอบด้วย

- (๑) เงินกองทุน
- (๒) เงินกู้ยืมจากธนาคารแห่งประเทศไทย
- (๓) เงินที่ได้มาโดยการออกตราสารทางการเงินของธนาคาร
- (๔) เงินประกันการให้กู้ยืมและการให้บริการ
- (๕) เงินกู้ยืมจากต่างประเทศและในประเทศ
- (๖) เงินที่ได้จากการขาย ขายลด ขายช่วงลดตราสารทางการเงิน
- (๗) รายได้ของธนาคาร
- (๘) เงินที่มีผู้มอบให้
- (๙) เงินจากแหล่งเงินอื่นที่รัฐมนตรีอนุมัติ

มาตรา ๑๒ ให้ธนาคารได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในกิจการ
ของธนาคาร

หมวด ๒

คณะกรรมการและการจัดการ

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการธนาคารเพื่อ การส่งออก และนำเข้าแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และผู้จัดการ เป็นกรรมการ และกรรมการ อื่นอีกไม่เกิน ห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนอย่างน้อยสามคน^{๑๓}

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่งคนหนึ่ง เป็นประธานกรรมการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี การให้ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่ง ให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่งด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการก็ได้

มาตรา ๑๔ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่แต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าว วาในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๔ กรรมการซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออกด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้

กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

^{๑๓} มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๖ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก เว้นแต่การแต่งตั้งและถอดถอนผู้จัดการตามมาตรา ๑๗ (๑) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของกรรมการทั้งหมด กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแล โดยทั่วไปซึ่งกิจการของธนาคารภายในขอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) แต่งตั้งและถอดถอนผู้จัดการด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

(๒) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล เงินตอบแทน และค่าใช้จ่าย

(๓) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง การเงิน ทรัพย์สิน และการบัญชี รวมทั้งการตรวจสอบและสอบบัญชีภายใน

(๔) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานและดำเนินกิจการ

(๕)^{๑๔} กำหนดคุณสมบัติ ประเภทสินค้า บริการ และลักษณะการประกอบการของผู้ ส่งออก ผู้ซื้อ และผู้ลงทุนที่สมควรได้รับการสนับสนุน

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรับประกันความเสี่ยง การออกกรมธรรม์ อัตราเบี้ยประกัน การประเมินราคาทรัพย์สินและการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

(๗) พิจารณาให้ความเห็นชอบงบประมาณของธนาคาร

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้จัดการและกรรมการอื่นในคณะกรรมการอีกอย่างน้อยสองคนแต่ไม่เกินสี่คน โดยจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากกรรมการโดยตำแหน่งไม่เกินกึ่งหนึ่ง เป็นกรรมการบริหารและกำหนดให้กรรมการบริหารคนหนึ่งนอกจากผู้จัดการ เป็นประธานกรรมการบริหาร

ให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๙ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานกรรมการบริหารและกรรมการบริหารได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนด

^{๑๔} มาตรา ๑๗ (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๒๐ ผู้จัดการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการของธนาคารให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของธนาคาร และตามนโยบายหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ในกิจการของธนาคารที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้จัดการเป็นผู้แทนของธนาคารและเพื่อการนี้ผู้จัดการจะมอบอำนาจให้ตัวแทนหรือบุคคลใดกระทำการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓

การกำกับ การดำเนินงานและการควบคุม

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของธนาคารเพื่อการนี้จะสั่งให้ธนาคารชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำของธนาคารที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีและสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการดำเนินงานได้

มาตรา ๒๒ ให้ธนาคารดำรงเงินกองทุนเป็นอัตราส่วนกับสินทรัพย์ หนี้สิน หรือภาระผูกพันตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ธนาคารได้รับความเสียหายเนื่องจากการดำเนินธุรกิจตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ให้กระทรวงการคลังดำเนินการจัดสรรเงินจากงบประมาณประจำปีเพื่อชดเชยแก่ธนาคารตามจำนวนที่เสียหายนั้น

มาตรา ๒๔^๕ ในกรณีที่ธนาคารได้รับความเสียหายจากการดำเนินธุรกิจการรับประกันความเสี่ยงตามอำนาจในมาตรา ๘ (๖) (๖/๑) (๖/๒) (๗) หรือ (๗/๑) อันอาจมีผลกระทบต่อกิจการของธนาคารหรือมีผลทำให้ธนาคารไม่สามารถดำรงเงินกองทุนตามกฎหมายที่ออกตามมาตรา ๒๒ ได้ ให้กระทรวงการคลังจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือเงินอื่นเพื่อชดเชยภาระดังกล่าวหรือเพื่อเพิ่มทุน

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ธนาคารขอให้รัฐบาลค้ำประกันเงินกู้ที่ธนาคารกู้ยืมเงินจากแหล่งให้กู้ยืมในต่างประเทศหรือภายในประเทศ ให้รัฐบาลมีอำนาจค้ำประกันเงินกู้นั้นได้แต่จำนวนเงินกู้ที่จะค้ำประกันเมื่อรวมถึงต้นเงินกู้ที่การค้ำประกันของรัฐบาลยังคงค้างอยู่ ต้องไม่เกินสิบสองเท่าของเงินกองทุนของธนาคารเมื่อคำนวณเป็นเงินตราไทย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการค้ำประกันตามอำนาจที่มีอยู่ในกฎหมายใด

^๕ มาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑

การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยเพื่อทราบยอดรวมของเงินกู้ตามวรรค หนึ่ง ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ^{๑๖}

มาตรา ๒๖ ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของธนาคารและเสนอรายงานผลการสอบบัญชีต่อรัฐมนตรี

ให้ธนาคารรายงานกิจการประจำปี งบดุล บัญชีกำไรและขาดทุน ซึ่งผู้สอบบัญชีตามวรรค หนึ่งได้รับรองแล้วต่อรัฐมนตรี เพื่อเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบภายในหนึ่งร้อยแปดสิ บวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีแต่ละปี

หมวด ๔
การจัดสรรกำไร

มาตรา ๒๗ การจัดสรรกำไรสุทธิประจำปี ให้ธนาคารจัดสรรเป็นเงินสำรองไว้ในกิจการของธนาคารไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของกำไรสุทธิ ส่วนที่เหลือให้จัดสรรเข้าเงินกองทุนและหรือนำส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการค้าระหว่างประเทศมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ประกอบกับการค้าระหว่างประเทศมีการแข่งขันกันมากขึ้น จึงสมควรจัดตั้งธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยขึ้นเป็นองค์กรทำหน้าที่ให้บริการทางการเงินและบริการด้านอื่น เพื่อสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศอันจะเป็นการอำนวยความสะดวกต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^{๑๖} มาตรา ๒๕ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑